

سخن سردبیر

از نهضت حسینی تا حرکت خمینی

انتشار دومین شماره‌ی فصلنامه‌ی ۱۵ خرداد، مصادف است با آغاز بیست و هفتمین سالروز پیروزی انقلاب اسلامی و عاشورای ۱۴۲۶ (ق.۵) که تقارن این دو، دگرگونی ژرفی در روح و جان ملت قهرمان پرور ایران پدید آورده است و فضای پهناور ایران زمین را با شمیم روح افزا و جانفزای عاشورائیان و انقلاب آفرینان، عطرآگین ساخته است.

البته نخستین بار نیست که عاشورای حسینی و انقلاب خمینی با هم تقارن می‌یابد. گذشته از اینکه انقلاب اسلامی ایران ریشه در نهضت سیدالشهداء (صلوات ا... و سلامه علیه) دارد و با الهام از مرام و مکتب آن بزرگوار به پیروزی رسیده است، دوره‌ی آغازین نهضت اسلامی ایران و قیام ۱۵ خرداد ۴۲ نیز با ۱۲ محرم ۱۳۸۳ مصادف و مقارن بود. چنان که پیروزی انقلاب اسلامی در راهپیمایی دو میلیونی تاسوعا و عاشورای سال ۱۳۹۹ (ق.۵)، قطعیت یافت و به تعبیر امام، خون بر شمشیر پیروز شد.

حماسه آفرینان خرداد خونین ۴۲ با الهام از اندیشه‌ی جاویدان کل بوم عاشورا و کل ارض کربلا به یاری حسین زمان شتافتند، به جانبازی و فداکاری برخاستند و از ۱۵ خرداد، عاشورای دیگری ساختند. آنان از عاشورا درس آزادی، آشتی ناپذیری و از خود گذشتگی آموخته و به درستی دریافته بودند که ستم‌کشی برای پیروان اسلام راستین و پرورش یافتگان مکتب عاشورا پذیرفته نیست **هیئات منّا الذله**. آنان مرام، مکتب، ایده و انگیزه‌ی آن بزرگوار را از

قیام مقدس و شهادت، به دست آورده و به درستی آگاهی داشتند که قیام آن حضرت برای احیای اسلام محمدی، برپایی عدالت اجتماعی، دفاع از مظلومان و محرومان، مقابله با ستمگران و خودکامگان و مبارزه با خرافه و پیرایه، حق‌کشی و حرمت‌شکنی و خودپرستی و بت‌پرستی می‌باشد و روشن است که این ایده و اندیشه‌ی مقدس به زمان و مکان خاصی محدود نیست و در نیم روز دهم محرم و در سرزمین کربلا پایان نمی‌یابد.

رسالت رویارویی با ستمگران، زورمداران و طاغوتیان به درازای ابدیت کشیده شده و تداوم یافته است. حسین به پاخاست تا در هر عصری از اعصار، طاغوتیان، شادخواران و جنایت‌پیشگان را به چالش بکشد و برضد آنان عاشوراها بسازد. از این رو، زنان و کودکان خویش را به همراه برد تا راویان و مورخان راستین نهضت عاشورا باشند، تا حماسه‌ی عاشورا با حماسه‌آفرینان آن دفن نشود و تاریخ کربلا به شکل وارونه، مسخ شده و کلیشه‌ای به نمایش درنیاید.

حسین(ع) به خوبی آگاهی داشت که رژیم طاغوتی یزید و یزیدیان تاریخ به هیچ واقعه‌نگار و تاریخ‌نویسی رخصت نخواهند داد که وقایع تاریخی را آن گونه که روی داده و همراه با اهدافی که در کار بوده است، به نگارش بکشد و نسل‌ها را در همه‌ی عصرها به فلسفه‌ی عاشورا و مکتب خون‌رنگ شهادت آشنا سازد و به پیروی و الگوگیری از عاشورائیان برانگیزد. آن امام بزرگوار می‌دانست که یزید ستم پیشه نه تنها به هیچ نویسنده‌ای اجازه نمی‌دهد که تاریخ عاشورا را آن گونه که روی داده است به رشته‌ی نگارش درآورد، بلکه قلم به مزدانی را با زر و زور به کار می‌گیرد که جنایات خونین او در کربلا را به شکل دیگری نمایش دهند. حسین را خشونت‌طلب بخوانند و حرکت شهادت‌طلبانه و ایثارگرانه‌ی او را تلاشی در راه دستیابی به قدرت بنمایانند.

از این رو، اسارت و آوارگی زنان و فرزندان خاندان پیامبر را پذیرا می‌شود تا از تحریف تاریخ پیشگیری کند و پیام رهایی‌بخش خویش را به گوش جهانیان برساند و عاشورائیان را در هر عصری و در میان هر نسلی بر ضد یزیدیان و طاغوتیان زمان به خروش و خیزش وا دارد و راه عاشورا را در درازای تاریخ امتداد بخشد و یاد و خاطره‌ی ایام‌الله را در دل‌ها و اندیشه‌ها زنده سازد.

سرزمین ایران هم در سال ۱۳۵۷ شاهد تجدید عینی عاشورای حسینی بود. به سخن دیگر، دگرگونی ۵۷ بر عقیده و جهاد در راه آن استوار بود؛ ان‌الحیاه‌ی عقیده‌ی و جهاد. مردم انقلابی و

عاشورایی پیش از هر انگیزه‌ای، اندیشه‌ی دفاع از اسلام را در سر داشتند و احیای فرهنگ اسلامی را پیگیری می‌کردند. دیگر اینکه هدف براندازی داشتند و در مبارزه با یزید زمان، آشتی‌ناپذیر بودند و هرگونه معامله، مذاکره، مجامله و... را با «سلطان جائر»، روا نمی‌داشتند و این پیام حسین را که از زبان پیامبر اسلام بازگو کرد در گوش، هوش داشتند که «من رأی سلطانا جائرا مستحلا لحرم الله، ناکثا لعهد الله مخالفا لسنة رسول الله يعمل فی عبادالله بالإثم و العدوان فلم یغیر علیه بفعل و لا قول، کان حقا علی الله أن یدخله مدخله» و سومین ویژگی مردمی که انقلاب اسلامی ایران را به پیروزی رساندند، اطاعت از امام و رهبر بود. مردم سر در راه رهبر گذاشتند و در راه تحقق آرمان‌های او از جان و مال و جوان گذشتند و بدین گونه اسلام یک بعدی که تنها در سیاست و یا عبادت معنی پیدا می‌کرد و تزکنار آمدن با یزید دودمان پهلوی که زیر شعار شاه باید سلطنت کند نه حکومت دنبال می‌شد و اندیشه‌ی انحرافی حسبن کتاب‌الله که با شعار اسلام منهای روحانیت رواج یافته بود، در میان ملت ایران رنگ باخت و به طور کلی کنار زده شد و اسلام ناب محمدی (ص) در میان ملت ایران جایگاه خود را بازیافت.

مردم با شناخت اسلام راستین و با تکیه به سلاح ایمان توانستند بر پیشرفته‌ترین و مجهزترین جنگ افزارها و مدرن‌ترین سلاح‌ها چیره شوند و سلاح‌های نظامی و عوامل سیاسی و اقتصادی و معادلات بین‌المللی و تشکیلات پیچیده‌ی جاسوسی و تکنولوژی در برابر اراده و ایمان آنان ناتوان ماند و کارایی خود را از دست داد. نهضت حسین پس از گذشت هزار و چهارصد سال به بارنشست و تاج و تخت و قدرت و صولت پوشالی یزید زمان در هم شکست و خون بر شمشیر پیروز شد و ایام الله ۱۵ خرداد ۴۲، ۱۹ دیماه ۵۶، ۲۹ بهمن ۵۶، ۱۷ شهریور ۵۷ و ۲۲ بهمن ۵۷ را بر تارک تاریخ به درخشش کشاند و نام خمینی را در سایه‌ی نام مقدس و افتخارآفرین حسین، جاویدان ساخت.

امروز نیز آنان که در سرزمین‌های فلسطین، لبنان، عراق، افغانستان و دیگر نقاط جهان رویاروی یزیدیان زمان و طاغوتیان دوران ایستاده‌اند و با خون و جان خود مقاومت و پایداری می‌کنند، در صف عاشورائیان قرار دارند و راه آن حماسه‌آفرینان را دنبال می‌کنند و در برابر، کسانی که با شعار دروغین و فریبنده‌ی اصلاح‌طلبی، تشنج‌زدایی، صلح جهانی، امنیت جهانی، آرامش و آسایش مردمی، دوری گزینی از آتش جنگ و خون‌ریزی و... راه سازش و تسلیم در برابر زورمداران و جهانخواران را هموار می‌کنند و می‌کوشند که توده‌ها را به بی‌هویتی، خودباختگی، سرسپردگی و سازش‌کاری بکشانند و زمینه‌ی سلطه‌ی جهانخواران

بر مستضعفان را فراهم سازند، در صف یزیدیان تاریخ ایستاده‌اند و به حسین و عاشورا و در واقع به مردم پشت کرده، از مردم بریده و کژراهه گزیده‌اند. بی‌تردید از این بیراهه‌پویی جز شکست و ذلت، طرفی برنخواهند بست. ان کید الشیطان کان ضعیفا.

با سلام و درود و تحیت به پیشگاه بنیان‌گذار مکتب خونین و رهایی‌بخش عاشورا حضرت سید الشهداء(ع)، این نوشتار را با پیام امام خمینی پیرامون محرم، خون و شهادت، به پایان می‌بریم:

... محرم ماهی است که به وسیله‌ی سید مجاهدان و مظلومان، اسلام زنده شد و از توطئه‌ی عناصر فاسد و رژی‌م بنی‌امیه که اسلام را تا لب پرتگاه برده بودند، رهایی بخشید. اسلام از اول پیدایش با خون شهیدان و مجاهدان آبیاری شد و به ثمر رسید. اسلام در کشور ما می‌رفت تا به تباهی کشیده شود ولی با خون شهیدان ملت، حیات خود را بازیافت...

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی